

Nr. 31.
11. júlí.

Almenn viðskiftalög.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Almenn ákvæði.

1. gr.

Ákvæðum laga þessara skal þá að eins beita, er ekkert annað er um samið eða verður álitid fólgið í samningi eða leiðir af verzlunartíðku eða annari venju.

Lög þessi gilda ekki um fasteignakaup.

2. gr.

Nú eru hlutir pantaðir, þeir er búa þarf til, og á sá að leggja efnið til, sem hlutinn býr til, þá skal pöntunin talin kaup. Þó gilda lög þessi ekki um húsgerð og önnur mannvirki á fasteign.

Alt það, sem í lögum þessum er ákveðið um kaup, á einnig við um vöruskifti.

3. gr.

Þegar í lögum þessum er talað um kaup á hlutum, sem tilteknir eru eftir tegund, þá er ekki að eins átt við tiltekna mergð hluta af tilgreindri tegund, heldur einnig átt við kaup á tilgreindum hóp eða magni vöru.

4. gr.

Þá er talað er í lögum þessum um kaupmanna-viðskifti, er átt við kaup, sem gerast milli kaupmanna í atvinnu þeirra eða í hennar þágu.

Kaupmaður er hver sá talinn, sem hefur atvinnu af því að selja vörur, sem hann hefur í því skyni keypt; að reka víxlarastarf eða bankastarf, váttryggingarstarf, umboðs-verzlun, forlagsverzlun, lyfsölu, veitingar, handiðn eða verksmiðjuíðnað; að takast á hendur að reisa hús eða gera önnur mannvirki eða að flytja fólk, muni eða orðsendingar. Þó er sá maður ekki talinn kaupmaður, sem rekur veitingar, handiðn, flutninga, eða þess kyns smásölu, sem ekki þarf borgarabráf til eða annað sjerstakt leyfi, svo framarlega sem ekki vinna aðrir að þeirri atvinnu með honum en konan með manni sínum eða maðurinn með konu sinni, börn atvinnurekanda innan 16 ára aldurs og vinnuhjú hans.

Lov om Køb.

Nr. 31.
11. Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

A l m i n d e l i g e B e s t e m m e l s e r .

§ 1.

Denne Lovs Bestemmelser komme kun til Anvendelse, for saa vidt ikke andet er udtrykkelig aftalt eller maa anses for indeholdt i Aftalen eller følger af Handelsbrug eller anden Sædvane.

Loven gælder ikke for Køb af fast Ejendom.

§ 2.

Bestilling af Genstande, som først skulle tilvirkes, anses i denne Lov som Køb, saafremt det for Tilvirkningen fornødne Stof skal ydes af den, der har paataget sig Tilvirkningen. Loven gælder dog ikke for Opførelse af Bygning eller andet Anlæg paa fast Ejendom.

Hvad der i denne Lov er bestemt om Køb, finder tilsvarende Anvendelse paa Bytte.

§ 3.

Ved Køb af Genstande, bestemte efter Art, forstaas i denne Lov ikke alene Køb af en vis Mængde af en angiven Art Genstande, men ogsaa Køb af en vis Mængde af et angivet Parti.

§ 4.

Ved Handelskøb forstaas i denne Lov Køb, som indgaas mellem handlende i eller for deres Bedrift.

Som handlende anses herved enhver, der gør sig til Bedrift at afhænde dertil indkøbte Varer, at drive Veksellerer- eller Bankforretning, Forsikringsvirksomhed, Kommissionshandel, Forlagsvirksomhed, Apotek, Beværtning, Haandværk eller Fabrik, at overtage Udførelse af Bygnings- eller Anlægsarbejder eller at befordre Personer, Gods eller Meddelelser. Dog anses ikke som handlende den, som uden anden Medhjælp end sin Ægtefælle, sine Børn under 16 Aar og sit Hustyende driver Beværtning, Haandværk, Befordringsvirksomhed eller saadan ringe Handel, hvortil ikke kræves Borgerskab eller anden særlig Adkomst.

Nr. 31.
11. júlí.

U m á k v æ ð i k a u p v e r ð s.

5. gr.

Nú eru kaup gerð, en ekkert fastákveðið um hæð kaupverðsins, og ber þá kaupanda að greiða það verð, sem seljandi heimtar, ef eigi verður að telja það ósanngjarn.

6. gr.

Nú er í kaupmanna-viðskiftum reikningur sendur kaupanda og hann mótmælir ekki verði því, sem tilgreint er í reikningnum, svo fljótt sem hann fær því við komið, og er hann þá skyldur til að gjalda það verð, sem í reikningnum stendur, nema sannað verði, að um annað lægra verð hafi verið samið, eða reikningurinn er bersýnilega ósanngjarn.

7. gr.

Nú á að reikna kaupverð eftir tölu, máli eða þyngd, og skal þá leggja til grundvallar þá tölu, mál eða þyngd, sem varningurinn hafði á þeirri stund, er hættan við að varan farist, flyzt yfir á kaupanda.

8. gr.

Ef kaupverð er miðað við þunga vöru, skal svo meta sem umbúðir beri frá að draga.

Um staðinn, þar sem skila ber seldum hlut (afhendingarstaðinn).

9. gr.

Seljandinn á að skila af sjer seldum hlut á þeim stað, þar sem hann átti heima þegar kaupin gerðust. Ef hann rak þá atvinnu og salan stóð í sambandi við hana, þá á hann að skila hlutnum af sjer á atvinnustöð sinni.

Ef hluturinn var á öðrum stað á þeim tíma, er kaupin gerðust, og vissu báðir samningsaðilar um það, eða áttu að vita, þá skal svo á líta, að hlutnum eigi þar að skila, sem hann þá var.

10. gr.

Ef seljandi á að senda seldan hlut frá einum stað til annars, til að skila honum þar í hendur kaupanda, þá er svo á litið, að hann hafi skilað hlutnum, þá er hann hefur afhent hann í hendur farmflytjanda þess, er tekist hefur á hendur að flytja hlutinn þaðan, sem hann tekur við honum. Eigi að senda hlutinn á skipi, þá skal telja honum skilað, er hann er kominn á skipsfjöl.

11. gr.

Nú eiga seljandi og kaupandi báðir heima í sama bæ, kaupféni eða þorpi, og er þá ekki talið, að hinum selda hlut sje skilað fyr en hann er kominn í vörzlur kaupanda.

U m e i n d a g a s a m n i n g a.

12. gr.

Ef enginn samningur hefur um það verið gerður, hve nær kaupverð eigi að greiða eða keyptum hlut eigi að skila í hendur kaupanda, og atvik liggja ekki svo til, að af þeim verði ráðið, að þetta skuli gera hið allra bráðasta, þá skal svo á líta, að andvirði beri að greiða eða hlut að afhenda hve nær sem krafist er.

Nr. 31. Almenn viðskiftalög 11. júlí.

§ 5.

Er Køb sluttet, men intet aftalt om Købesummens Størrelse, har Køberen at betale, hvad Sælgeren fordrer, for saa vidt det ikke kan anses for ubilligt.

§ 6.

Er i Handelskøb Regning tilstillet Køberen, og gør han ikke, saa snart ske kan, Indsigelse mod den i Regningen anførte Pris, er han pligtig at betale denne, medmindre lavere Pris oplyses at være aftalt, eller Regningen er aabenbart urimelig.

§ 7.

Skal Købesummen beregnes efter Tal, Maal eller Vægt, bliver Mængden paa det Tidspunkt, da Faren for Salgsgenstandens hændelige Undergang gaar over paa Køberen, at lægge til Grund for Beregningen.

§ 8.

Skal Købesummen beregnes efter Varens Vægt, antages Indpakningens Vægt (Taravægten) at skulle fradrages.

Om Stedet, hvor Salgsgenstanden skal leveres
(Leveringsstedet).

§ 9.

Sælgeren har at levere Salgsgenstanden paa det Sted, hvor han ved Købets Afslutning havde sin Bolig. Drev han paa dette Tidspunkt Forretning, og stod Salget i Forbindelse dermed, skal Levering ske paa Forretningsstedet.

Befandt Genstanden sig ved Købets Afslutning paa et andet Sted end ovenfor nævnt, og var Parterne eller burde de være vidende derom, anses dette som Leveringssted.

§ 10.

Skal Genstanden af Sælgeren forsendes fra et Sted til et andet for der at overgives i Køberens Besiddelse, anses Levering for sket, naar Genstanden er overgivet til en Fragtfører, som har paataget sig Forsendelsen fra vedkommende Sted, eller den, hvis Afsendelsen sker med Skib, er bragt indenfor Skibssiden.

§ 11.

Skal Sælgeren besørge Genstanden sendt til noget inden Pladsens Grænser beliggende Sted, anses Levering ikke at være sket, forinden Genstanden er kommen i Køberens Besiddelse.

Om Tiden for Aftalens Opfyldelse.

§ 12.

Er Tid for Købesummens Betaling eller Salgsgenstandens Levering ikke bestemt, og fremgaar det ikke af Omstændighederne, at Opfyldelse skal ske snarest muligt, skal den ske ved Paakrav.

Nr. 31.
11. júlí.

13. gr.

Nú er frestur á kveðinn fyrir því, hve nær seldum hlut skuli skila, og er þá seljanda rjett að skila hlutnum á hverjum þeim tíma, er hann kys, innan þess frests, nema atvik liggi svo til, að af þeim sjáist, að tímafresturinn var tiltekinn kaupanda í hag.

Um rjett til að krefjast, að hönd selji hendi á báðar hliðar.

14. gr.

Ef enginn frestur hefur veittur verið af hendi hvorugs aðila, þá er seljandi ekki skyldur að láta af hendi seldan hlut, nema kaupverðið sje samtímis greitt, enda er kaupandi ekki skyldur að greiða kaupverðið nema hann fái samstundis hlutinn til umráða.

15. gr.

Nú hefur svo verið um samið, að hlutinn skuli senda frá afhendingarstað, og heimila þá ummæli næstu greinar hjer á undan seljanda ekki að láta vera að senda hlutinn, en varna má hann því, að kaupandi fái hlutinn í sínar vörzlur meðan kaupverðið er ógreitt.

16. gr.

Nú er um kaupmanna-viðskifti að teffa, og er hluturinn sendur frá afhendingarstaðnum, en hleðsluskírteini það, sem notað er, er svo lagað, að seljandi missir umráð yfir hlutnum þá er hleðsluskírteinið er afhent kaupanda, og skal kaupandi þá greiða andvirðið um leið og hann tekur við hleðsluskírteininu samkvæmt reglum þeim, sem settar eru í 71. gr. hjer á eftir.

Um ábyrgð á hættu fyrir seldan hlut.

17. gr.

Hættan á því, að seldur hlutur farist af tilviljun, skemmist eða rýrni, er á ábyrgð seljanda, þar til er hann hefur skilað hlutnum af sjer eða afhent hann (sbr. 9.—11. gr.)

Ef það er ákveðinn hlutur, sem seldur var, og kaupandi átti að sækja hann, enda kominn sá tími, er sækja mátti hlutinn, og hann er á reiðum höndum, þá ber kaupandi ábyrgð á hættunni og verður því að gjalda kaupverðið, þó að svo atvikist, að hluturinn farist eða skemmist af hendingu.

Um arð af seldum hlut.

18. gr.

Nú ber seldur hlutur arð áður en afhendingartími er kominn, og á þá seljandi þann ágóða, nema ástæða hafi verið til að ætla, að sá ágóði mundi ekki falla til fyr en síðar.

Þann ágóða, sem af seldum hlut fæst eftir að afhendingartími er kominn, eignast kaupandi, nema að ástæða hafi verið að ætla, að sá ágóði mundi fyrri til falla.

19. gr.

Ef maður kaupir hlutabrjef, þá er í kaupinu sá arður, sem ekki var í gjalddaga fallinn þegar kaup gerðust.

Nú fylgir hlutabrjefinu rjettur til að skrifa sig fyrir nýju hlutabrjefi, eða hlutabrjefið fær þann rjett síðar, þá nýtur kaupandi þeirra hagsmuna.

Nr. 31. Almenn viðskiftalög 11. júlí.

§ 13.

Nr. 31.
11. Juli.

Er et Tidsrum fastsat for Leveringen, har Sælgeren Ret til indenfor dettes Grænser at vælge Tidspunktet for Leveringen, medmindre det fremgaar af Omstændighederne, at Spillerummet er fastsat i Køberens Interesse.

Om Retten til at kræve Ydelse mod Ydelse.

§ 14.

Er der ikke givet Henstand fra nogen af Siderne, er Sælgeren ikke pligtig at levere Salgsgegenstanden, medmindre Købesummen samtidig betales, og Køberen ikke pligtig at betale Købesummen, medmindre Salgsgegenstanden samtidig stilles til hans Raadighed.

§ 15.

Skal Genstanden forsendes fra Leveringsstedet, kan Sælgeren dog ikke i Medfør af Bestemmelsen i foregaaende Paragraf undlade at afsende den, men kan hindre, at den overgives i Køberens Besiddelse, saa længe Købesummen ikke er betalt.

§ 16.

Benyttes i Handelskøb ved Genstandens Forsendelse fra Leveringsstedet til Bestemmelsesstedet Konnossement eller Fragtbrev af saadan Beskaffenhed, at Sælgeren efter dets Udlevering til Køberen ikke kan raade over Genstanden, skal Købesummen betales mod Udlevering af det paagældende Dokument overensstemmende med Reglerne i § 71.

Om Faren (Risikoen) for Salgsgegenstanden.

§ 17.

Sælgeren bærer Faren for Salgsgegenstandens hændelige Undergang eller Forringelse, indtil Levering har fundet Sted (jfr. §§ 9—11).

Angaar Købet en bestemt Genstand, som skal hentes af Køberen, og er Tiden inde, da den ifølge Aftalen kan hentes, samt Genstanden holdes rede, bærer dog Køberen Faren og maa saaledes betale Købesummen, selv om Genstanden hændelig er gaaet til Grunde eller forringet.

Om Udbytte af Salgsgegenstanden.

§ 18.

Udbytte, som vindes af Salgsgegenstanden inden Leveringstiden, tilkommer Sælgeren, medmindre det med Grund kunde paaregnes først at ville falde senere.

Udbytte, som vindes efter Leveringstiden, tilfalder Køberen, medmindre det med Grund kunde paaregnes allerede at ville falde forinden.

§ 19.

Køb af Aktie omfatter det Udbytte, som ikke var forfaldent paa den Tid, da Købet sluttedes.

Er eller bliver der til Aktien knyttet Ret til at tegne ny Aktie, nyder Køberen godt heraf.

Nr. 31.
11. júlí.

20. gr.

Ef maður kaupir skriflega skuldakröfu, sem ber vöxtu, þá eru í kaupinu vextir þeir, sem á voru fallnir, en ekki komnir í gjalddaga, þá er kaup gerðust, eða á afhendingardegi, ef afhending á síðar að fara fram en kaup. Ef það sjest ekki af atvikum, að krafan hafi verið seld sem óvís krafa, þá á kaupandi að greiða umfram kaupverðið og samtímis því svo mikið fje, sem vöxtunum svarar.

Um drátt af hendi seljanda.

21. gr.

Nú afhendir seljandi ekki seldan hlut á rjettum tíma, enda sje þetta ekki kaupanda að kenna eða neinum ósjálfráðum atburði, sem kaupandi ber ábyrgð af hættunni við, og á þá kaupandi kost að kjósa, hvort hann vill heldur heimta hlutinn eða rifta kaupið.

Hafi drátturinn haft lítil áhrif eða óveruleg á hagsmuni kaupanda, eða seljandi hlaut að álíta að svo væri, þá getur kaupandi ekki rift kaupið, nema hann hafi áskilið sjer, að hluturinn yrði afhentur sjer á nákvæmlega tilteknum tíma.

Í kaupmanna-viðskiftum er sjerhver dráttur metinn verulegur, nema það sje að eins lítill hluti hins selda, sem afhending hefur dregist á.

22. gr.

Nú er svo um samið, að seljandi skuli afhenda smátt og smátt, og ber svo til, að ein sjerstök afhending dregst, þá á kaupandi samkvæmt næstu grein á undan að eins rjett á að rifta kaupin að því er til þeirrar afhendingar kemur. Þó getur hann einnig riftað kaup að því er til síðari afhendinga kemur, ef vænta má, að drætti á afhendingum muni halda áfram, og hann getur jafnvel rift alt kaupið í heild sinni, ef það samband er í milli afhendinganna, að það veiti tilefni til þess.

23. gr.

Nú er kaup gert um ákveðinn hlut, en hann ekki afhentur á áskildum tíma, og á þá seljandi að svara skaðabótum, nema það sannist, að drátturinn var ekki honum að kenna.

24. gr.

Ef um þá hluti er að tefla, sem tilteknir eru eftir tegund, þá er seljandi skyldur að svara skaðabótum, enda þótt drátturinn sje ekki honum að kenna, nema hann hafi áskilið sjer að vera undan þessari skyldu þeginn, eða telja verður, að atvik, sem ekki voru þess eðlis, að seljandi hefði átt að hafa þau í huga, er kaupin gerðust, hafi valdið því, að honum var alls eigi auðið að efna það, sem hann hafði um samið, og má til slíkra atvika telja það, er svo ber undir, að allir hlutir af hinni tilteknu tegund eða þeim vöruhóp, er kaup er um gert, hafa af óviðráðanlegum orsökum farist; svo er og ef styrjöld tekur fyrir efndir, eða aðflutningsbann eða því um l kt.

25. gr.

Nú hefur kaup verið rift og svara ber skaðabótum samkvæmt 23. og 24. gr., og skulu þá skaðabæturnar nema því, sem verð hluta af sömu tegund og gæðum sem hinir seldu hlutir er hærri, þá er afhending átti fram að fara, heldur en kaupverðinu nemur, nema sannað sje, að annað meira tjón hafi af hlotist. Nú dregur kaupandi ekki að nauðsynjalaus að kaupa aðra hluti í stað þeirra, sem kaup var á rift, og kaupir hlutina þar sem viðunanlegur markaður er þeirrar vöru, enda sannar hann, ef hann hefur eigi átt kost á að nota milligöngu brakúns, að hann keypti fyrir það verð, er þá var títt þar á staðnum, og getur seljandi þá eigi neitað því, að verð það, sem kaupandi greiddi, verði matið verð hlutanna.

§ 20.

Køb af rentebærende skriftlig Fordring omfatter de ved Købet eller, hvis senere Levering skal finde Sted, de ved Leveringstiden paaløbne, men endnu ikke forfaldne Renter. Fremgaar det ikke af Omstændighederne, at Fordringen er solgt som usikker, bliver det til Renterne svarende Beløb at betale i Tillæg til Købesummen og samtidig med denne.

Om Forsinkelse fra Sælgerens Side.

§ 21.

Leveres Salgsgenstanden ikke i rette Tid, og skyldes dette ikke Køberens Forhold eller en hændelig Begivenhed, for hvilken han bærer Faren, har Køberen Valget mellem at forlange Genstanden leveret og at hæve Købet.

Var Forsinkelsen eller maatte den af Sælgeren forudsættes at være af uvæsentlig Betydning for Køberen, kan denne dog ikke hæve Købet, medmindre han har betinget sig Opfyldelse nøjagtig til bestemt Tid.

I Handelskøb anses enhver Forsinkelse for væsentlig, medmindre det alene er en ringe Del af det solgte, som er forsinket.

§ 22.

Skal Sælgeren levere efterhaanden, og finder Forsinkelse Sted med en enkelt Levering, kan Køberen i Medfør af foregaaende Paragraf alene hæve Købet, for saa vidt angaar denne Levering. Dog kan han ogsaa hæve Købet for senere Leveringers Vedkommende, saafremt Gentagelse af Forsinkelsen maa ventes, eller endog hæve Købet i dets Helhed, saafremt dette er begrundet i Sammenhængen mellem Leveringerne.

§ 23.

Angaar Købet en bestemt Genstand, og bliver denne ikke leveret i rette Tid, har Sælgeren at svare Skadeserstatning, medmindre det oplyses, at Forsinkelsen ikke kan tilregnes ham.

§ 24.

Ved Køb af Genstande, bestemte efter Art, er Sælgeren, selv om Forsinkelsen ikke kan tilregnes ham, pligtig at svare Skadeserstatning, medmindre han har forbeholdt sig Fritagelse derfor, eller Muligheden af at opfylde Aftalen maa anses for udelukket ved Omstændigheder, der ikke ere af saadan Beskaffenhed, at Sælgeren ved Købets Afslutning burde have taget dem i Betragtning, saasom ved hændelig Undergang af alle Genstande af den Art eller det Parti, Købet angaar, ved Krig, Indførselsforbud eller lignende.

§ 25.

Hæves et Køb, og skal Erstatning svares i Henhold til § 23 eller § 24, bliver denne i Mangel af Bevis for, at anden Skade er lidt, at fastsætte til det Beløb, hvormed Prisen for Genstande af samme Art og Godhed som de solgte paa Leveringstiden overstiger Købesummen. Foretager Køberen uden ugrundet Ophold Dækningskøb paa forsvarligt Sted, hvor der er Marked for Varen, ved Mægler, der er underrettet om Købets Art, kan Sælgeren ikke rejse Indsigelse imod, at Købesummen for den saaledes indkøbte Vare betragtes som Genstandens Pris.

Nr. 31.
11. júlí.

26. gr.

Nú er afhendingarfrestur út runninn, en hinn seldi hlutur hefur eigi verið afhentur, og verður kaupandi þá, ef hann vill halda fast á kaupinu og eigi rifta það, að svara án ástæðulausrar tafar fyrirspurn um þetta frá seljanda. Geri hann það ekki, missir hann rjett sinn til að heimta hlutinn sjer afhentan. Sama er og þótt hann hafi enga fyrirspurn fengið, ef hann skýrir ekki frá því innan sennilegs tíma, að hann æski að kaupið haldist.

27. gr.

Nú hefur seld vara verið afhent eftir að afhendingarfrestur var liðinn, og verður kaupandi þess vís, þá er varan kemur honum í hendur, eða af því að seljandi skýrir honum frá því, að varan hefur verið síðar afhent en áskilið var, og verður hann þá, ef um kaupmanna-viðskifti er að tefla, að skýra seljanda frá þegar í stað eða án óþarfrar tafar, að hann ætli sjer að neyta rjettar síns út af drættinum. Geri hann það ekki, missir hann rjett sinn til að koma síðar fram með nokkura kröfu af því tilefni. Ætli kaupandi sjer að neyta rjettar síns til að rifta kaupið, þá verður hann að skýra seljanda frá þessu án óþarfs dráttar; ella missir hann þann rjett sinn.

U m d r á t t a f k a u p a n d a h e n d i.

28. gr.

Ef kaupverð er ekki greitt í ákveðna tíð, eða kaupandi gerir ekki í tæka tíð þá ráðstöfun, sem greiðsla kaupverðsins er undir komin, þá má seljandi gera hvort er hann vill, halda upp á hann kaupinu eða rifta það. Sje drátturinn óverulegur, verður kaupið þó ekki rift. Í kaupmanna-viðskiftum er sjerhver dráttur talinn verulegur.

Nú er það, sem selt var, þegar komið í vörzlur kaupanda, og getur seljandi þá ekki rift kaupið, nema annaðhvort sje, að álíta verður, að hann hafi áskilið sjer þenna rjett, eða þá kaupandi neitar að taka við hlutnum.

29. gr.

Sje svo um samið, að seljandi afhendi smátt og smátt, og andvirði skuli greitt við hverja afhendingu, en svo verður dráttur á greiðslu andvirðis, sá, er meta má verulegan eftir fyrri málsg. 28. greinar, þá á seljandi rjett á að rifta kaupin á öllu því, er síðar skyldi afhent, nema engin ástæða sje til að óttast, að dráttur muni aftur að höndum bera. Þetta á sjer stað, þó að seljandi geti ekki samkvæmt síðari hluta 28. gr. rift kaupið er kemur til þeirrar sendingar, sem andvirði dróst fyrir.

30. gr.

Nú riftir seljandi kaup samkvæmt því, sem fyrir er mælt í 28. og 29. gr., og á hann þá rjett til skaðabóta samkvæmt reglunum í 24. gr. Bæturnar skal svo meta, að þær svari mismuninum á því, hve miklu kaupverðið er herra heldur en verð vörunnar á þeim tíma, er drátturinn varð, nema sannað verði, að seljandi hafi annað meira tjón af hlotið.

Ef vara er seld af löggiltum brakún eða á tilsvarendi hátt, og um getur í 25. gr., þá getur kaupandi eigi mótmælt því, að það verð, er við þá sölu fekst, verði talið verð vörunnar.

31. gr.

Nú er kaupverð ekki greitt, þó að gjalddagi sje liðinn, eða kaupandi hefur látið hjá líða að gera slíka ráðstöfun, sem um er getið í 28. gr., en hinn seldi hlutur er enn ekki afhentur kaupanda, þá verður seljandi, ef hann vill halda kaupinu upp á kaupanda, Nr. 31. Almenn viðskiftalög 11. júlí.

§ 26.

Er Leveringstiden forløben, og har Levering ikke fundet Sted, maa Køberen, om han vil fastholde Købet, paa Forespørgsel fra Sælgerens Side uden ugrundet Ophold give Meddelelse derom. Undlader han dette, taber han sin Ret til at kræve Levering. Det samme gælder, selv om han ikke har modtaget nogen Forespørgsel, dersom han ikke inden rimelig Tid meddeler, at han vil fastholde Købet.

§ 27.

Har Levering fundet Sted efter Leveringstidens Udløb, maa Køberen, naar det ved Genstandens Fremkomst eller Underretning fra Sælgeren viser sig, at Leveringen er sket for sent, i Handelskøb straks eller uden ugrundet Ophold meddele Sælgeren, at han vil paaberaabe sig Forsinkelsen. Undlader han dette, kan han ikke senere paaberaabe sig Forsinkelsen. Vil Køberen benytte sin Ret til at hæve Købet, maa han under denne Rets Fortabelse uden ugrundet Ophold meddele Sælgeren dette.

Om Forsinkelse fra Køberens Side.

§ 28.

Betales Købesummen ikke i rette Tid, eller træffer Køberen ikke i rette Tid Foranstaltning, hvorpaa Købesummens Betaling beror, har Sælgeren Valget imellem at fastholde og at hæve Købet. Er Forsinkelsen af uvæsentlig Betydning, kan Købet dog ikke hæves. I Handelskøb anses enhver Forsinkelse for væsentlig.

Er den solgte Genstand allerede overgivet til Køberen, kan Sælgeren ikke hæve Købet, medmindre han enten maa anses at have taget Forbehold i saa Henseende, eller Genstanden afvises af Køberen.

§ 29.

Skal Sælgeren levere efterhaanden, og skal Betaling erlægges særskilt for hver Levering, er Sælgeren, naar der med Hensyn til Betalingen for en enkelt Levering indtræder saadan Forsinkelse, som efter § 28, første Stykke, anses for væsentlig, berettiget til at hæve Købet for de følgende Leveringers Vedkommende, medmindre der ikke er nogen Grund til at befrygte Gentagelse af Forsinkelsen. Dette gælder, selv om Sælgeren efter § 28, andet Stykke, er afskaaren fra at hæve Købet med Hensyn til den Levering, for hvis Vedkommende Købesummens Betaling er bleven forsinket.

§ 30.

Hæver Sælgeren i Medfør af de to foregaaende Paragraffer Købet, har han Krav paa Skadeserstatning efter de Regler, som ere givne i § 24. Erstatningen bliver i Mangel af Bevis for, at anden Skade er lidt, at fastsætte til det Beløb, hvormed Købesummen overstiger Prisen for Genstande som de solgte paa den Tid, da Forsinkelsen indtraadte.

Foretages Salg af Genstanden ved autoriseret Mægler eller paa tilsvarende Maade som i § 25 anvist, kan Køberen ikke rejse Indsigelse imod, at den indvundne Købesum betragtes som Genstandens Pris.

§ 31.

Er Købesummen ikke betalt, uagtet Betalingstiden er forløben, eller har Køberen undladt at træffe saadan Foranstaltning, som i § 28 er nævnt, og er Salgsgegenstanden ikke overgivet til Køberen, har Sælgeren, naar han vil fastholde Købet, paa Forespørgsel

Nr. 31. Lov af 11. Juli om Køb.

Nr. 31. að skýra kaupanda frá því án óþarfrar tafar innan sennilegs tíma, hvort sem kaupandi 11. júlí. hefur sent honum fyrirspurn um það eða ekki.

32. gr.

Nú er kaupverðið greitt of seint eða ráðstöfun sú, sem um er getið í 28. gr., gerð of seint, og verður seljandi þá, ef hann vill rifta kaupið af þeirri ástæðu, að skýra kaupanda frá því þegar í stað, ef um kaupmanna-viðskifti er að tefla, en annars án óþarfs dráttar. Geri hann það ekki, missir hann rjett sinn til að rifta kaupin.

33. gr.

Nú lætur kaupandi hjá líða að vitja hins keypta hlutar eða veita honum viðtöku á rjettum tíma, eða hann er þess valdandi á annan hátt, að hluturinn er ekki afhentur í hans hendur í ákveðna tíð, og skal þá seljandi annast hlutinn á kaupanda kostnað þar til er drætti þessum lýkur, eða seljandi neytir þess rjettar, sem 28. gr. kann að veita honum til að rifta kaupið. Nú er hluturinn sendur og kominn á viðtökustað, og eiga þá fyrirmæli þessi því að eins við, að þar sje einhver, sem fyrir seljanda hönd getur tekið hlutinn til varðveislu, enda valdi það seljanda eigi verulegum kostnaði eða óþægindum.

34. gr.

Geti seljandi ekki haldið áfram að annast hlutinn, án verulegs kostnaðar eða óþæginda, eða ráðstafi kaupandi honum ekki innan sennilegs tíma eftir að hann hefur fengið áskorun um það, þá er seljanda rjett að selja hlutinn fyrir kaupanda reikning; en gera skal hann kaupanda viðvart áður í tæka tíð, ef auðið er. Ef löggiltur brakún, sem fengið hefur vitneskju um tegund sölunnar, er látinn selja hana á viðunanlegum stað, þar sem markaður er fyrir þá vöru, eða hluturinn er seldur á uppboði, sem auglýst er og haldið á viðunanlegan hátt, þá getur kaupandi ekki mótmælt því verði, sem við söluna fæst. Ef eigi er auðið að selja hlutinn, eða það er sýnilegt, að söluverðið muni eigi hrökkva fyrir sölukostnaði, þá er seljanda rjett að flytja hlutinn burt, ef hann vill.

35. gr.

Nú er hlutnum hætt við bráðum skemdum eða geymsla hans hefur í för með sjer ýkjumikinn kostnað tiltölulega, og er þá seljanda skylt að selja hann, þó með þeirri takmörkun, sem leiðir af niðurlagi 34. gr. Sje eigi auðið að selja hlutinn skaðlaust á neinn þann hátt, sem þar er sagt, skal selja hann eins og bezt verður.

36. gr.

Nú hefur dráttur af kaupanda hálfu valdið seljanda útgjöldum til varðveislu hlutarins eða öðrum auknum kostnaði, og á seljandi þá rjett á skaðabótum, og getur hann haldið hlutnum til tryggingar fyrir þeim.

37. gr.

Ef seldur hlutur er í ábyrgð seljanda, en kaupandi hefur gerst þess valdur, að hluturinn verður ekki afhentur á rjettum tíma, þá flyzt ábyrgðin yfir á kaupanda, ef um þá hluti er að tefla, sem ákveðnir eru eftir tegund, þó ekki fyr en ákveðnum hlutum hefur verið af skift og þeir til teknir handa kaupanda.

Nr. 31. Almenn viðskiftalög 11. júlí.

fra Køberens Side uden ugrundet Ophold at give Meddelelse derom eller, selv om han ikke har modtaget nogen Forespørgsel, inden rimelig Tid at meddele, at han vil fastholde Købet. Nr. 31.
11. Juli.

§ 32.

Betales Købesummen for sent, eller træffer Køberen for sent saadan Foranstaltning, som i § 28 er nævnt, maa Sælgeren, hvis han paa Grund af Forsinkelsen vil hæve Købet, give Køberen Meddelelse derom, i Handelskøb straks og ellers uden ugrundet Ophold. Undlader han dette, taber han sin Ret til at hæve Købet.

§ 33.

Undlader Køberen at afhente eller modtage Salgsgegenstanden i rette Tid, eller har hans Forhold i øvrigt bevirket, at den ikke i rette Tid er bleven overgivet i hans Besiddelse, har Sælgeren for Køberens Regning at drage Omsorg for Genstanden, indtil Forsinkelsen ophører, eller Sælgeren benytter den Ret til at hæve Købet, som efter § 28 maatte tilkomme ham. Er Genstanden forsendt og kommen til Bestemmelsesstedet, gælder dette dog kun, naar der her findes nogen, som paa Sælgerens Vegne kan tage den i Besiddelse, og saadant kan ske uden væsentlig Omkostning eller Ulempe.

§ 34.

Kan Sælgeren ikke uden væsentlig Omkostning eller Ulempe vedblive med at sørge for Genstanden, eller raader Køberen ikke over den inden rimelig Tid, efter at han dertil er bleven opfordret, har Sælgeren Ret til at sælge den for Køberens Regning. Forinden Salg finder Sted, har Sælgeren saa vidt muligt at give Køberen betimeligt Varsel. Foregaar Salget enten ved autoriseret Mægler, som er underrettet om Salgets Art, paa forsvarligt Sted, hvor der er Marked for Varen, eller ved en forsvarlig bekendtgjort og afholdt Auktion, kan Køberen ikke gøre nogen Indsigelse mod den opnaaede Pris. Kan Salg ikke finde Sted, eller er det aabenbart, at de med et Salg forbundne Omkostninger ikke ville kunne dækkes af Salgssummen, er Sælgeren berettiget til at skaffe Genstanden bort.

§ 35.

Er Genstanden udsat for hurtig Fordærvelse, eller vil dens Bevaring medføre uforholdsmæssig store Omkostninger, er Sælgeren med den Begrænsning, som følger af Slutningsbestemmelsen i foregaaende Paragraf, pligtig at sælge den. Kan Salg paa nogen af de i samme Paragraf omhandlede Maader ikke uden Skade oppebies, skal Genstanden sælges, som bedst ske kan.

§ 36.

Har Forsinkelse fra Køberens Side paaført Sælgeren Udgifter til Genstandens Bevaring eller anden forøget Omkostning, kan Sælgeren fordrø Erstatning og til Sikkerhed for denne holde Genstanden tilbage.

§ 37.

Bærer Sælgeren Faren for Salgsgegenstanden, men Køberens Forhold har bevirket, at den ikke bliver leveret i rette Tid, overføres Faren paa Køberen, ved Køb af Genstande, bestemte efter Art, dog ikke forinden bestemte Genstande ere udskilte for ham.

Nr. 31.
11. júlí.

Um vöxtu af kaupverði.

38. gr.

Ef gjalddagi er ákveðinn í kaupmanna-viðskiftum og andvirði eigi greitt í ákveðna tíð, þá á kaupandi að svara 6 % ársvöxtum af kaupverðinu frá gjalddaga. Hafi enginn gjalddagi verið ákveðinn, á kaupandi að svara þessum vöxtum frá þeim degi, er varan var afhent, eða, hafi kaupandi verið þess valdur, að dráttur varð á afhendingunni, þá frá þeim degi, er sá dráttur hófst.

Í öðrum viðskiftum á kaupandi að svara 5 % ársvöxtum af kaupverðinu frá gjalddaga, hvort sem gjalddagi var ákveðinn eða ekki. Nú fær kaupandi reikning frá seljanda á þeim tíma, er kaupverðið var gjaldkræft orðið, og falla þá vextir á frá viðtöku reikningsins, án þess aðra kröfu þurfi um að gera.

Ákvæði 2. gr. í tilskipun 27. maí 1859 um vaxtahækkun frá þeim degi, er kröfu-hafi leitar rjettar síns, skulu eigi gild vera framar, þá er vextir eru taldir samkvæmt þessari grein.

Um það er kaupandi getur eigi staðið í skilum.

39. gr.

Nú verður kaupandi gjaldþrota eftir að kaup voru gerð, þá er seljanda rjett að halda hinum selda hlut, þó að gjaldfrestur hafi áskilinn verið, og sje hluturinn sendur frá afhendingarstaðnum, þá má seljandi varna því, að hann sje afhentur búinu, unz nægileg trygging er sett fyrir greiðslu kaupverðsins í gjalddaga. Ef afhendingartími er kominn og búið hefur ekki sett slíka tryggingu, þó að seljandi hafi á það skorað, þá má hann rifta kaup, ef hann vill.

Þessum fyrirmælum skal einnig beita, ef það kemur fram við fjárnám eftir að kaup eru gerð, að kaupandi hefur eigi efni á að greiða skuld sína, eða fjárhagur hans að öðru leyti reynist slíkur, að ætla má, að hann geti eigi greitt kaupverðið, þá er það fellur í gjalddaga.

40. gr.

Ef bú kaupanda hefur verið tekið til gjaldprotaskifta, en hvorki er kominn sá tími, er seldan hlut átti að afhenda, eða gjalddagi kaupverðsins, þá getur seljandi skorað á búið að lýsa yfir því, hvort það vill ganga í kaupin, og lýsi búið þá ekki yfir því svo fljótt sem auðið er og í síðasta lagi innan fjöggra vikna, eða þá á afhendingardegi eða gjalddaga, ef það tímamark ber fyr að höndum, að það vilji í kaupið ganga, þá má seljandi rifta kaupið.

41. gr.

Hafi hinn seldi hlutur verið afhentur protabúinu eftir að búið var framselt til gjaldprotameðferðar, en kaupverðið er eigi greitt, á seljandi rjett á að heimta hlut sinn aftur, nema búið lýsi yfir því, að það vilji í kaupið ganga, enda greiði þá kaupverðið eða setji tryggingu fyrir greiðslu þess í gjalddaga, ef krafist er. Hafi búið látið hlutinn af hendi eða á annan hátt ráðstafað honum þannig fyrir sinn reikning, að eigi er auðið að skila hlutnum aftur í verulega óbreyttu ástandi, þá er seljanda rjett að líta svo á, sem búið hafi gengið í kaupið.

Om Rente af Købesummen.

§ 38.

I Handelskøb har Køberen, naar der er fastsat en bestemt Betalingstid, og denne oversiddes, derefter at svare Rente af Købesummen med 6 pCt. aarlig. Er en bestemt Betalingstid ikke fastsat, har Køberen at svare nævnte Rente fra den Dag, da Levering har fundet Sted, eller, om Levering paa Grund af Køberens Forhold er bleven forsinket, fra den Dag, da Forsinkelsen indtraadte.

I andre Køb har Køberen, hvad enten der er fastsat en bestemt Betalingstid eller ej, at svare 5 pCt. aarlig Rente af Købesummen fra den Dag, da Betaling skulde have været erlagt. Modtager Køberen Regning fra Sælgeren paa et Tidspunkt, da Købesummen kan kræves betalt, paaløber Renten fra Regningens Modtagelse, uden at yderligere Paakrav er fornødent.

Bestemmelsen i Forordning af 27. Maj 1859, § 2, om Forhøjelse af Renter fra den Dag, Fordringshaveren søger sin Ret, ophæves forsaavidt angaar de foran hjemlede Renter.

Om Køberens manglende Betalingsevne.

§ 39.

Kommer Køberen efter Købets Afslutning under Konkurs, har Sælgeren, skønt der er givet Henstand med Betalingen, Ret til at holde Salgsgenstanden tilbage eller, hvis den er forsendt fra Leveringsstedet, at hindre dens Overgivelse til Boet, indtil betryggende Sikkerhed stilles for Købesummens Betaling til Forfaldstid. Er Tiden for Leveringen kommen, og Boet ikke paa Sælgerens Opfordring stiller saadan Sikkerhed, kan han hæve Købet.

Disse Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse, hvis efter Købets Afslutning Køberen ved Eksekution er funden at mangle Midler til at betale sin Gæld, eller hans Formuesforhold i øvrigt vise sig at være saadanne, at han maa antages at ville være ude af Stand til at betale Købesummen, naar den forfalder.

§ 40.

Er Køberen kommen under Konkurs, og er hverken Tiden for Leveringen eller Tiden for Købesummens Betaling kommen, kan Sælgeren opfordre Boet til at erklære, om det vil indtræde i Købet, og hvis Boet da ikke snarest muligt og senest inden fire Uger, eller, om Tiden for Leveringen eller Betalingen indtræffer forinden, da til dette Tidspunkt erklærer at ville indtræde i Købet, kan Sælgeren hæve Købet.

§ 41.

Er Salgsgenstanden efter Konkursens Begyndelse overgivet til Konkursboet, og er Købesummen ikke betalt, kan Sælgeren kræve Genstanden tilbage, medmindre Boet erklærer at ville indtræde i Købet og betaler Købesummen eller paa Opfordring stiller Sikkerhed for dens Betaling til Forfaldstid. Har Boet afhændet Genstanden eller i øvrigt for egen Regning raadet saaledes over den, at den ikke kan tilbageleveres i væsentlig uforandret Stand, har Sælgeren Ret til at anse Boet som indtraadt i Købet.

Um það er seldum hlut er áfátt.

42. gr.

Nú er ákveðinn hlutur seldur og er honum áfátt eða galli á honum, þá má kaupandi rifta kaupin eða heimta afslátt af kaupverði að tiltölu. Ef gallinn verður að teljast óverulegur, getur kaupandi ekki riftað kaupið, nema seljandi hafi svik í frammi haft.

Nú skortir hluti, þá er kaup gerðust, einhverja þá kosti, er ætla má að áskildir væru, eða það, sem hlutnum er áfátt, hefur gerst fyrir vanrækt seljanda eftir að kaup voru gerð, eða seljandi hefur haft svik í frammi, og getur þá kaupandi krafist skaðabóta.

43. gr.

Ef um þá hluti er að tefla, sem tilteknir eru eftir tegund, og þeir reynast gallaðir þá er þeim er skilað, getur kaupandi rift kaupið eða heimtað aðra hluti ógallaða í hinna stað, eða heimtað tiltölulegan afslátt af kaupverði.

Ef telja verður það óverulegt, sem að hlutunum er, þá verður ekki kaup rift nje annara hluta krafist í staðinn, nema seljandi hafi haft svik í frammi eða vitað um það, sem áfátt var svo tímanlega, að hann hefði getað útvegað aðra hluti ógallaða án ósanngjarns kostnaðar.

Enda þótt seljanda sje ekki um að kenna það, sem að söluhlutunum er, þá er hann þó skyldur að greiða skaðabætur, þó svo, að fara skal eftir fyrir mælum 24. gr. eftir því sem við á.

44. gr.

Nú skal úr því skera, hvort söluhlutur sje áfátt, og verður þá að miða við það tíma-mark, er hluturinn fluttist yfir í ábyrgð kaupanda, nema því að eins, að vanhirðu seljanda sje um að kenna, það sem áfátt er.

45. gr.

Nú er kaup rift sakir þess, að söluhlutur er áfátt, og skal þá einnig fara eftir fyrir mælum 25. gr., er skaðabætur eru ákveðnar.

46. gr.

Hafi svo verið um samið, að seljandi afhendi hina seldu muni smátt og smátt, og reynist einni sjerstakri afhendingu áfátt, þá getur kaupandi samkvæmt 42. og 43. gr. að eins rift kaup að því, er til þessarar afhendingar kemur. Þó getur hann einnig rift kaup á því, sem eftir er að afhenda, ef við má búast, að þeim muni einnig áfátt verða; og hann getur jafnvel rift alt kaupið, ef atvik liggja svo til í sambandi afhendinganna hverrar við aðra.

47. gr.

Hafi kaupandi rannsakað söluhlutinn áður en kaup gerðust eða látið fyrir farast án sennilegrar ástæðu að rannsaka hlutinn, þó að seljandi skoraði á hann um það, eða honum var færi á gefið að rannsaka sýnishorn af söluhlutnum áður en kaup gerðust, getur hann ekki borið fyrir sig neina þá galla á söluhlutnum, sem hann hefði átt að sjá við þá rannsókn, nema seljandi hafi haft svik í frammi.

48. gr.

Ef hlutur er seldur á uppboði, getur kaupandi ekki borið fyrir sig neinn galla á hlutnum, nema hluturinn svari ekki til þess heitis, er hann var auðkendur með við söluna, eða seljandi hafi haft svik í frammi. Þessi ákvæði gilda þó ekki þá er kaupmaður selur varning sinn á uppboði.

§ 42.

Angaar Købet en bestemt Genstand, og lider denne af en Mangel, kan Køberen hæve Købet eller kræve et forholdsmæssigt Afslag i Købesummen. Maa Manglen anses som uvæsentlig, er Køberen dog ikke berettiget til at hæve Købet, medmindre Sælgeren har handlet svigagtig.

Savnede Genstanden ved Købets Afslutning Egenskaber, som maa anses tilsikrede, eller er Manglen efter Købets Indgaaelse forårsaget ved Sælgerens Forsømmelse, eller har Sælgeren handlet svigagtig, kan Køberen kræve Skadeserstatning.

§ 43.

Ved Køb af Genstande, bestemte efter Art, kan Køberen, saafremt den leverede Genstand lider af en Mangel, hæve Købet eller kræve Omlevering eller fordre et forholdsmæssigt Afslag i Købesummen.

Maa Mangelen anses som uvæsentlig, kan Købet dog ikke hæves eller Omlevering fordres, medmindre Sælgeren har handlet svigagtig eller har kendt Manglen paa et saadant Tidspunkt, at han uden urimelig Opofrelse havde kunnet skaffe mangelfri Genstand.

Sælgeren er, selv om han er uden Skyld, pligtig at betale Skadeserstatning, dog saaledes at Bestemmelserne i § 24 finde tilsvarende Anvendelse.

§ 44.

Ved Afgørelsen af, om Salgsgenstanden lider af en Mangel, bliver, for saa vidt Manglen ikke er hidført ved Sælgerens Forsømmelse, det Tidspunkt at tage i Betragtning, da Faren gik over paa Køberen.

§ 45.

Bestemmelserne i § 25 om Skadeserstatningens Beregning komme ogsaa til Anvendelse, naar Købet hæves paa Grund af Mangel ved Genstanden.

§ 46.

Skal Sælgeren levere efterhaanden, og er en enkelt Levering mangelfuld, kan Køberen i Medfør af §§ 42 og 43 alene hæve Købet, for saa vidt angaar denne Levering. Dog kan han ogsaa hæve Købet for senere Leveringers Vedkommende, saafremt det maa ventes, at ogsaa disse ville blive mangelfulde, eller endog hæve Købet i dets Helhed, saafremt dette er begrundet i Sammenhængen mellem Leveringerne.

§ 47.

Har Køberen før Købets Afslutning undersøgt Salgsgenstanden eller uden skellig Grund undladt at efterkomme Sælgerens Opfordring til at undersøge den, eller er der før Købets Afslutning givet ham Lejlighed til at undersøge en Prøve af Salgsgenstanden, kan han ikke paaberaabe sig Mangler, der ved saadan Undersøgelser burde være opdagede af ham, medmindre Sælgeren har handlet svigagtig.

§ 48.

Sker Salg ved Auktion, kan Køberen ikke paaberaabe sig, at Genstanden lider af nogen Mangel, medmindre Genstanden ikke svarer til den Betegnelse, under hvilken den er solgt, eller Sælgeren har handlet svigagtig. Hvad her er foreskrevet, gælder dog ikke, naar en Handlende sælger sine Varer ved Auktion.

Nr. 31.
11. júlí.

49. gr.

Nú býðst seljandi til að bæta úr göllum, sem eru á seldum hlut, eða láta annan hlut ógallaðan koma í hans stað, og verður kaupandi þá að setta sig við það, ef það verður gert áður en sá frestur er úti, sem hann var skyldur til að biða afhendingar (sbr. 21. gr.), enda sje það augljóst, að hann hafi engan kostnað eða óhagræði af þessu.

Þessi fyrirmæli hafa engin áhrif á rjett kaupanda til skaðabóta.

50. gr.

Fyrirmæli laga þessara um galla á söluhlut eiga einnig við að sínu leyti þá er mergð, stærð eða þungi þess, sem selt var, er minni en áskilið er, ef kaupandi má ganga að því vísu, að ætlast sje til, að það, sem afhent er, sjeu fullar efndir þess, sem um var samið. Þá er þannig stendur á, getur kaupandi ekki samkvæmt 43. gr. krafist annara hluta í stað þeirra, sem afhentir voru, en í stað þess getur hann heimtað, að sjer sje afhent það, sem upp á vantar, hvort sem þetta er meiri eða minni hluti þess, sem afhenda átti.

51. gr.

Sje um kaupmanna-viðskifti að tefla, og sje söluhluturinn afhentur og kominn kaupanda í hendur eða sýnishorn, sem um var samið, er komið honum í hendur, þá er hann skyldur til að rannsaka hlutinn svo sem góð verzlunartízka heimtar. Eigi að senda hlutinn úr einum stað í annan, er kaupandi þó ekki skyldur að rannsaka hann fyrri en hluturinn er þangað kominn, sem hann á að fara, og kaupanda hefur verið gerður kostur á að veita honum viðtöku á þann hátt, að honum hefði verið skylt að annast hlutinn samkvæmt 56. gr.

52. gr.

Komi það í ljós, að söluhlut er ábótavant og kaupandi vill bera það fyrir sig, þá skal hann skýra seljanda frá því þegar í stað, ef um kaupmanna-viðskifti er að tefla, en ella án ástæðulauss dráttar. Nú hefur kaupandi orðið þess var, að hlutnum var áfátt, eða hann hefði átt að verða þess var, og skýrir hann eigi seljanda frá, svo sem hjer er fyrir mælt, þá getur hann ekki síðar borið það fyrir sig, að hlutnum hafi áfátt verið.

Ef kaupandi vill rifta kaup eða krefjast viðbótar eða nýrra hluta í stað þeirra, sem hann hefur fengið, skal hann skýra seljanda frá því án ástæðulauss dráttar; ella missi hann rjett sinn til þess að hafna hlutnum eða krefjast viðbótar.

53. gr.

Ákvæði 52. gr. um það, að kaupandi missi rjett sinn til þess að bera fyrir sig, að söluhlut hafi áfátt verið, gilda þó ekki, ef seljandi hefur haft svik í frammi eða sýnt af sjer vítaverða vanhírðu, sem hefur í för með sjer talsvert tjón fyrir kaupanda.

54. gr.

Nú er ár liðið frá því er kaupandi fekk söluhlut í hendur og hann hefur ekki skýrt seljanda frá, að hann ætli að bera fyrir sig, að söluhlutnum hafi ábótavant verið, og getur hann þá eigi síðar komið fram með neina kröfu af því tilefni, nema seljandi hafi skuldbundið sig til að ábyrgjast hlutinn langan tíma eða haft svik í frammi.

Fyrirmæli um það, er sölumunum er neitað viðtöku, og um rifting kaup.

55. gr.

Hafi kaupandi fengið hlut í hendur, þann er hann vill neita viðtöku, þá er hann skyldur að annast um hlutinn, en krafði getur hann seljanda endurgjalds á þeim kostnaði, er af þessu leiðir. Fyrirmæli 34. og 35. gr. eiga við um þetta eftir því sem á stendur.
Nr. 31. Almenn viðskiftalög 11. júlí.

§ 49.

Nr. 31.
11. Juli.

Tilbyder Sælgeren at afhjælpe en Mangel eller at foretage Omlevering, maa Køberen dermed lade sig nøje, hvis det kan ske inden Udløbet af den Tid, da han er pligtig at afvente Levering (jfr. § 21), og det aabenbart ikke kan medføre Omkostning eller Ulempe for ham.

Køberens Ret til Erstatning berøres ikke af denne Bestemmelse.

§ 50.

Hvad i denne Lov er bestemt om Mangler ved Salgsgenstanden finder tilsvarende Anvendelse, hvor den leverede Mængde er for ringe, saafremt Køberen maa gaa ud fra, at det, som er leveret, er ment at skulle tjene som fuldstændig Opfyldelse af Aftalen. Køberen kan i dette Tilfælde ikke i Medfør af § 43 fordre Omlevering, men kan i Stedet herfor kræve efterleveret, hvad der mangler, hvad enten dette udgør en større eller mindre Del af det, som skulde leveres.

§ 51.

I Handelskøb har Køberen, naar Salgsgenstanden er leveret, eller en aftalt Prøve er kommen ham i Hænde, at foretage saadan Undersøgelse, som ordentlig Forretningsbrug kræver. Skal Genstanden forsendes fra et Sted til et andet, er Køberen dog ikke pligtig at undersøge den, førend den paa Bestemmelsesstedet er stillet saaledes til hans Raadighed, at han ifølge § 56 vilde være pligtig at drage Omsorg for den.

§ 52.

Viser det sig, at den solgte Genstand lider af en Mangel, har Køberen, saafremt han vil paaberaabe sig Manglen, at give Sælgeren Meddelelse derom i Handelskøb straks og ellers uden ugrundet Ophold. Afgiver han ikke saadan Meddelelse, uagtet han har opdaget eller burde have opdaget Manglen, kan han ikke senere gøre den gældende.

Vil Køberen hæve Købet, eller vil han kræve Efterlevering eller Omlevering, skal han uden ugrundet Ophold give Sælgeren Meddelelse derom og har ellers tabt sin Ret til at afvise Genstanden eller kræve Efterlevering.

§ 53.

De i foregaaende Paragraf givne Bestemmelser om Tab af Køberens Ret til at paaberaabe sig Mangler komme ikke til Anvendelse, naar Sælgeren har handlet svigagtig, eller naar han har gjort sig skyldig i grov Uagtsomhed, og denne medføre betydelig Skade for Køberen.

§ 54.

Har Køberen ikke inden et Aar efter Genstandens Overgivelse til ham meddelt Sælgeren, at han vil paaberaabe sig en Mangel, kan han ikke senere gøre den gældende, medmindre Sælgeren har paataget sig at indestaa for Genstanden i længere Tid eller har handlet svigagtig.

Bestemmelser vedrørende Afvisning af leverede Genstande og Ophævelse af Køb.

§ 55.

Er Køberen kommen i Besiddelse af Genstanden, og vil han afvise den, er han pligtig at drage Omsorg for den, og kan af Sælgeren fordre Erstatning for de ham derved paaførte Omkostninger. De i §§ 34 og 35 givne Regler finde tilsvarende Anvendelse.

Nr. 31. Lov af 11. Juli om Køb.

Nr. 31.
11. júlí.

56. gr.

Nú hefur hluturinn verið sendur svo, að kaupandi á kost á að taka hann til varðveislu á staðnum, sem hann átti til að fara, en hann vill synja honum viðtöku, og er hann þó skyldugur að taka við honum til varðveislu á kostnað seljanda.

Þetta á þó ekki við, ef seljandi er sjálfur á viðtökustaðnum eða þar er handhafi hleðsluskirteinis eða annar, sá er fyrir seljanda hönd getur annast um hlutinn. Sama er og ef kaupandi getur ekki fengið hlutinn í sínar vörzlur án þess að greiða andvirði hans eða baka sjer annan verulegan kostnað eða óþægindi.

Hafi kaupandi tekið hlutinn í sínar vörzlur, eiga við fyrirmælin í næstu grein hjer á undan.

57. gr.

Sje kaup rift, á seljandi ekki rjett á að fá hlutinn aftur, nema hann skili aftur því, er hann hefur fengið af andvirði hans, og kaupandi á ekki rjett á að fá andvirði endurgreitt, nema hann skili aftur því, er hann hafði við tekið, í sama ástandi og mergð eða stærð að öllu verulegu, sem það var í, er hann tók við því.

Nú riftir kaupandi kaup eða krefst skifta á hlutum, og á hann þá rjett á að halda þeim hlut, er hann hefur fengið, þar til er seljandi svarar skaðabótum, þeim, er honum ber, eða setur nægilega trygging fyrir þeim.

58. gr.

Jafnvel þótt hluturinn sje forgörðum farinn eða breyttur, getur kaupandi þó rift kaupið, þrátt fyrir ákvæðin í næstu grein hjer á undan, ef það, að hluturinn fór forgörðum eða breyttist, er ósjálfráðri tilviljun að kenna eða ásigkomulagi hlutarins sjálfs eða ráðstöfunum, sem nauðsynlegar voru til að rannsaka hann, eða voru gerðar áður en það kom í ljós eða hefði átt að koma í ljós, að hlutum var svo ábótavant, að af því leiddi rjett til að rifta kaupin.

U m v a n h e i m i l d.

59. gr.

Nú kemur það fram, að söluhlutur var annars manns eign en seljanda, þá er kaupin gerðust, og getur þá kaupandi krafist skaðabóta af seljanda, og það þótt seljandi hafi eigi betur vitað en að hann ætti hlutinn. Ef kaupandi hafði fullan grun eða vitneskju um vanheimild seljanda, þá er kaupin gerðust, þá á hann engan rjett til skaðabóta.

U m k a u p t i l r e y n s l u.

60. gr.

Ef hlutur er keyptur til reynslu eða með því skilyrði, að kaupandi megi skoða hlutinn áður en kaupið er fullgert, og hluturinn hefur verið afhentur, þá er kaupandi þó bundinn við kaupin, nema hann skýri seljanda frá innan tiltekins tíma, eða innan hæfilegs frests, ef enginn tími var fastákveðinn, að hann vilji eigi hlutinn hafa.

Meðan hluturinn er hjá kaupanda til reynslu eða skoðunar, er hann í ábyrgð kaupanda.

Nr. 31. Almenn viðskiftalög 11. júlí.

§ 56.

Er i Tilfælde af Genstandens Forsendelse Køberen sat i Stand til paa Bestemmelsesstedet at komme i Besiddelse af Genstanden, og vil han afvise den, er han pligtig at tage den i sin Besiddelse for Sælgerens Regning.

Dette gælder dog ikke, hvis Sælgeren selv er til Stede paa Bestemmelsesstedet, eller hvis Ihændehaber af Konnossement eller anden Person, som paa Sælgerens Vegne kan tage sig af Genstanden, er til Stede der, eller hvis Køberen ikke kan faa Genstanden i sin Besiddelse uden at betale Købesummen eller at paadrage sig anden væsentlig Omkostning eller Ulempe.

Naar Køberen har taget Genstanden i sin Besiddelse, komme Reglerne i foregaaende Paragraf til Anvendelse.

§ 57.

Hæves Købet, er Sælgeren ikke berettiget til at faa Genstanden tilbage, medmindre han tilbagegiver, hvad han har modtaget i Betaling, og Køberen ikke berettiget til at faa Købesummen tilbage, medmindre han tilbageleverer det modtagne i væsentlig samme Stand og Mængde, hvori det var ved Leveringen.

Køberen har, naar han hæver Købet eller kræver Omlevering, Ret til at holde Genstanden tilbage, indtil Sælgeren svarer skyldig Erstatning eller stiller betryggende Sikkerhed for denne.

§ 58.

Selv om Genstanden er gaaet til Grunde eller forandret, kan Køberen, uanset Bestemmelserne i foregaaende Paragraf, hæve Købet, saafremt Undergangen eller Forandringen skyldes en hændelig Begivenhed eller Genstandens egen Beskaffenhed eller Foranstaltninger, som udkrævedes til dens Undersøgelse, eller som ere trufne inden den Mangel, der medfører Ophævelse af Købet, er opdaget eller burde være opdaget.

Om Vanhjemmel.

§ 59.

Oplyses det, at Salgsgegenstanden ved Købets Afslutning tilhørte en anden end Sælgeren, kan Køberen, selv om Sælgeren var i en undskyldelig Vildfarelse om sin Adkomst, kræve Skadeserstatning hos denne. Dette gælder dog ikke, hvis Køberen ved Købets Afslutning ikke var i god Tro.

Om Køb paa Prøve.

§ 60.

Er en Genstand købt paa Prøve eller paa Besigtigelse, og er den leveret, bliver Køberen bunden ved Købet, saafremt han ikke inden aftalt Tid eller, om ingen Tid er aftalt, inden passende Frist har meddelt Sælgeren, at han ikke vil beholde Genstanden. Saa længe Køberen har Genstanden til Prøve eller Besigtigelse, bærer han Faren for den.

Nr. 31.
11. júlí.

Um tilkynningar eftir lögum þessum.

61. gr.

Ef slík tilkynning frá kaupanda, sem um getur í 6., 26., 27., 52., og 54. gr., er afhent til flutnings með ritsíma eða pósti eða með öðrum þeim flutningstækjum, sem gilt þykir að nota, missir tilkynnandi engan rjett við það, að tilkynningunni seinkar eða að hún kemur eigi til skila.

Hið sama gildir um tilkynningar frá seljanda, sem um er rætt í 31. og 32. gr.

Um þýðingu ýmsra söluskilyrða.

62. gr.

Ef varningur er seldur »frítt á skipsfjöl« (fob) á tilteknum stað, verður kaupandi að hafa þar til skip eða áskilið skipsrúm til að flytja varninginn þaðan.

Seljandi á að annast um og kosta flutning varningsins til hleðslustaðarins og gera þær ráðstafanir um flutning varningsins á skip, sem lög áskilja á þeim stað eða viðskifta-tízka er til.

Nú er varningur kominn á skipsfjöl, og er hann þá úr ábyrgð seljanda.

Þá er um það skal dæma, hvort varningi sje ábótavant, skal dæma eftir ástandi því, sem hann var í á þeirri stund, er hann fór úr ábyrgð seljanda. Sama er um mergð, þyngd og stærð þess varnings, er seldur er eftir tölu, þunga eða máli.

Þó kaupandi hafi skip til taks eða skiprúm til að taka við varningnum, leiðir ekki af því, að kaupandi sje skyldur til að rannsaka varninginn fyrri en hann er kominn á viðtökustað; ekki hamlar þetta heldur seljanda frá að neyta þess rjettar, sem honum er áskilinn í 15., 28. og 39. gr.

Kaupandi er skyldur að greiða andvirði gegn móttöku hleðsluskírteinis samkvæmt því sem ákveðið er í 71. gr., þó að ekki sje svo sjerstaklega um samið.

63. gr.

Ef varningur er seldur »flutnings-frítt« (Cost and freight, c & f, c f) skal seljandi annast og kosta sending hans til viðtökustaðar.

Nú er varningur afhentur farmflytjanda eða honum komið á skipsfjöl samkvæmt fyrirmælum 10 gr., og er hann úr því í ábyrgð kaupanda.

Þá er um það skal dæma, hvort varningi sje ábótavant, skal dæma eftir ástandi því, er hann var í á þeirri stund, er hann fór úr ábyrgð seljanda. Sama er um mergð, þyngd eða stærð þess varnings, sem seldur er eftir tölu, þunga eða máli.

Þó að ekki sje sjerstaklega svo um samið, er kaupandi skyldur til að greiða andvirði gegn móttöku hleðsluskírteinis samkvæmt því sem ákveðið er í 71. gr.

Þótt andvirði sje ekki í gjalddaga komið, þá er varningur kemur til kaupanda, er kaupandi þó skyldur til að greiða það flutningsgjald, er seljandi hefur eigi greitt, en draga má hann það frá kaupverðinu, án þess að reikna sjer þó vöxtu af því.

64. gr.

Nú er varningur seldur »cif« (cost, insurance, freight) eða »caf« (coût, assurance, fret), og gilda þá fyrirmælin í næstu grein hjer á undan.

Auk þess á seljandi að annast venjulega vátrygging fyrir kaupanda hönd fyrir þann hluta sendingar, sem hann ber ekki sjálfur ábyrgð á. Láti seljandi hjá liða að Nr. 31. Almenn viðskiftalög 11. júlí.

§ 61.

Er saadan Meddelelse fra Køberen, som omhandles i §§ 6, 26, 27, 52 og 54, indleveret til Befordring med Telegraf eller Post, eller, hvor andet forsvarligt Befordringsmiddel benyttes, afgivet til Befordring dermed, medfører det ikke Tab af Ret for Afsenderen, at Meddelelsen forsinkes eller ikke kommer frem.

Det samme gælder om de Meddelelser fra Sælgeren, som omhandles i §§ 31 og 32.

Om Betydningen af visse Salgsklausuler.

§ 62.

Er en Vare solgt »frit om Bord« (fob) paa et angivet Sted, har Køberen at befragte Skib eller betinge Skibsrum til Varens Befordring fra dette Sted.

Sælgeren har at besørge og bekoste Varens Forsendelse til Afskibsningsstedet og at træffe de Foranstaltninger med Hensyn til dens Indladning, som ifølge der gældende Lov eller Sædvane paahviler en Aflader.

Naar Varen er kommen indenfor Skibssiden, ophører Sælgeren at bære Faren for den.

Om Varen lider af Mangler, bedømmes efter dens Tilstand paa samme Tidspunkt, ligesom ogsaa dens Mængde paa dette Tidspunkt bliver at lægge til Grund, saafremt Købesummen skal beregnes efter Maal, Vægt eller Tal.

Den Omstændighed, at Køberen har befragtet Skib eller betinget Skibsrum, medfører ikke Pligt for Køberen til at undersøge Varen før dens Fremkomst til Bestemmelsesstedet og afskærer ikke heller Sælgeren fra at udøve de i §§ 15, 28 og 39 omhandlede Rettigheder.

Køberen er, selv om der ikke er truffet særlig Aftale derom, pligtig at betale mod Konnossement overensstemmende med, hvad der er bestemt i § 71.

§ 63.

Er en Vare solgt »fragtfrit« (cost and freight, c & f, c f), har Sælgeren at besørge og bekoste dens Forsendelse til Bestemmelsesstedet.

Faren gaar over paa Køberen, saa snart Varen overensstemmende med de i § 10 givne Regler er overgivet til en Fragtfører eller bragt indenfor Skibssiden.

Om Varen lider af Mangler, bedømmes efter dens Tilstand paa det Tidspunkt, da Faren for den gaar over paa Køberen, ligesom ogsaa dens Mængde paa dette Tidspunkt bliver at lægge til Grund, saafremt Købesummen skal beregnes efter Maal, Vægt eller Tal.

Køberen, er selv om der ikke er truffet særlig Aftale derom, pligtig at betale mod Konnossement eller Fragtbrev overensstemmende med, hvad der er bestemt i § 71.

Køberen har, selv om Købesummen ikke er forfalden til Betaling ved Varens Fremkomst, at betale den Fragt, som ikke er erlagt af Sælgeren, mod Fradrag i Købesummen, men uden Godtgørelse for Rente.

§ 64.

Er en Vare solgt »cif« (cost, insurance, freight) eller »caf« (coût, assurance, fret), gælder, hvad der i foregaaende Paragraf er bestemt.

Sælgeren har derhos for den Del af Forsendelsen, under hvilken han ikke bærer Faren, for Køberen at tegne sædvansmæssig Forsikring. Undlader Sælgeren at tegne

Nr. 31. 11. júlí. vátryggja þannig varninginn, enda sje kaup eigi fyrir þá skuld rift, þá getur kaupandi heimtað bætur fyrir það tjón, er hann kynni að hafa beðið af vanhirðu seljanda, eða hann getur sjálfur vátrygt varninginn og dregið þann kostnað frá andvirði varningsins.

65. gr.

Nú er varningur seldur »afhentur« eða »fritt« (franko) á tiltekinn stað, og telst hann þá ekki afhentur fyr en hann er á þann stað kominn. Seljandi á þá að annast um og kosta sending varnings þangað, og ber hann ábyrgð á honum meðan á sendingunni stendur.

Þá er um það skal dæma, hvort varningi sje ábótavant, skal dæma eftir ástandi því, er hann var í á þeirri stund, er hann kom til skila. Sama er um mergð, þyngd eða stærð þess varnings, er seldur er eftir tölu, þunga eða máli.

Sje orðið »afhent« notað í sambandi við »flutningsfritt« »c og f« »cf«, »cif« eða »caf«, þá hefur merking orðsins »afhent« engin áhrif á tjeð söluskilyrði.

66. gr.

Ef varningur er keyptur með þeim ákvæðum, er gefa nokkurt svigrúm um mergð hans, þyngd eða stærð, t. d. »cirka«, »frá — til« eða því um líkt, þá veitir það seljanda frjálst um að kjósa innan þeirra takmarka, nema það sje ljóst af atvikum, að svigrúmið sje ætlað kaupanda til hagsmuna.

Ef orðið »cirka« er notað eða »hjer um bil«, þá er svigrúmið 10 % fyrir ofan eða neðan, ef um heilan farm er að teffa, en 5 % ella.

67. gr.

Nú er seldur »farmur«, og má seljandi þá ekki senda annan varning með sama skipi. Geri hann það engu að síður og kaupandi hafi óhagræði af, getur kaupandi rift kaup. Hvort sem kaupandi riftir kaup eða ekki, á hann rjett á skaðabótum.

68. gr.

Ef svo er til skilið, að varning skuli afhenda eða við honum taka »í byrjun« (»primo«), í »miðju« (»medio«) eða »í lok« (»ultimo«) mánaðar, er það að skilja, eftir því sem á stendur, um fyrsta til tíunda, ellefta til tuttugasta, eða tuttugasta og fyrsta til síðasta dags í mánuðinum.

Þá er verðskjöl eru seld, merkir »primo« fyrsta virkan dag í mánuði, »medio« fimtánda dag í mánuði, eða næsta virkan dag, ef sá dagur er heilagur, »ultimo« síðasta virkan dag í mánuði.

69. gr.

Hafi seljandi skuldbundið sig til að senda frá sjer varning á ákveðnum fresti, skal svo á líta, að varan hafi afhent verið á rjettum tíma, ef henni hefur verið komið á skipsfjöl eða önnur þau flutningstæki, er við henni skyldu taka, á þeim tíma.

Sje hleðsluskírteini gert um sendinguna og beri það ekki með sjer, að varan hafi afhent verið á rjettum tíma, getur kaupandi hafnað vörunni.

70. gr.

Ef áskilin er »borgun út í hönd«, er kaupandi skyldur að greiða andvirðið jafnframt og söluhluturinn er boðinn honum til umráða (sbr. 14. og 15. gr.)

Nr. 31. Almenn viðskiftalög 11. júlí.

saadan Forsikring, uden at Købet af den Grund hæves, kan Køberen kræve Erstatning Nr. 31.
for Skade, som maatte følge af Undladelsen, eller selv tegne Forsikring og afdrage Om- 11. Juli.
kostningerne i Købesummen.

§ 65.

Er en Vare solgt »leveret« eller »frit« (franco) paa et angivet Sted, anses Levering ikke for sket, førend Varen er kommet frem til dette Sted. Sælgeren har saaledes at besørge og bekoste dens Forsendelse dertil og bærer under Forsendelsen Faren.

Om Varen lider af Mangler, bedømmes efter dens Tilstand ved Fremkomsten, ligesom ogsaa dens Mængde paa dette Tidspunkt bliver at lægge til Grund, saafremt Købesummen skal beregnes efter Maal, Vægt eller Tal.

I Sammensætning med »fragtfrit«, »c & f«, »c f«, »cif« eller »caf« har Benyttelsen af Ordet »leveret« ingen Betydning for Forstaaelsen af de nævnte Klausuler.

§ 66.

Er en Vare købt med saadan Angivelse af dens Mængde, at der for samme er aabnet et vist Spillerum, saasom »cirka«, »fra-til« eller lignende, tilkommer det Sælgeren at træffe Valget, medmindre det fremgaar af Omstændighederne, at Spillerummet er indrømmet i Køberens Interesse.

Er Betegnelsen »cirka« eller »omtrent« benyttet, er Spillerummet 10 pCt. op eller ned for Ladning og ellers 5 pCt.

§ 67.

Er der solgt »en Ladning«, maa Sælgeren ikke sende andre Varer med samme Skib. Sker det, og kan det for Køberen medføre Ulempe, kan denne hæve Købet; enten Købet hæves eller ikke, har han Ret til Skadeserstatning.

§ 68.

Er det aftalt, at Varen skal leveres eller aftages »i Begyndelsen« (»primo«), »i Midten« (»medio«) eller »i Slutningen« (»ultimo«) af en Maaned, forstaaes herved henholdsvis den første til tiende, den ellefte til tyvende og den enogtyvende til sidste Dag i Maaneden.

Ved Køb af Værdipapirer betyder »primo« den første Søgnedag i Maaneden, »medio« den femtende Dag i Maaneden, eller, om denne Dag falder paa en Helligdag, den følgende Søgnedag, og »ultimo« den sidste Søgnedag i Maaneden.

§ 69.

Har Sælgeren af en Vare forpligtet sig til at foretage »Afskibning« eller »Afladning« inden en vis Frist, skal Afskibningen eller Afladningen anses for at være tilendebragt i rette Tid, naar Varen er indladet inden Fristens Udløb.

Er Konnossement udfærdiget, og fremgaar det ikke af dettes Udvisende, at Indladningen er sket i rette Tid, kan Køberen afvise Varen.

§ 70.

Naar kontant »Betaling« er aftalt, er Køberen pligtig at betale samtidig med, at Salgsgenstanden stilles til hans Raadighed (jfr. §§ 14 og 15).

Nr. 31.
11. júlí.

71. gr.

Hafi kaupandi skuldbundið sig til að greiða andvirði við meðtöku hleðsluskírteinis, eða til að samþykkja víxil jafnframt og honum er afhent hleðsluskírteini, má hann ekki neita greiðslu eða samþykki fyrir það, að varningurinn sje ekki enn til skila kominn eða að hann hafi ekki haft færi á að rannsaka hann.

Þá er greiðslu er krafist eða víxil-samþykkis gegn afhendingu hleðsluskírteinis, verður kaupandi að hafa fengið í hendur reikning yfir varninginn, og hafi seljandi skuldbundið sig til að váttyggja varninginn, verður váttryggingarskírteini að fylgja hleðsluskírteini.

Það, sem hjer er mælt, á einnig við þegar kaupandi hefur skuldbundið sig til að greiða andvirðið við meðtöku slíks hleðsluskírteinis, sem um er getið í 16. gr.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

§ 71.

Har Køberen forpligtet sig til at betale mod Konnossement eller til at akceptere Veksel mod Konnossement, kan han ikke nægte Betaling eller Akcept, fordi den solgte Vare ikke endnu er kommen frem, eller han ikke har haft Adgang til at undersøge den.

Naar Betaling eller Akcept kræves mod Konnossement, maa Regning paa Varen være kommen Køberen i Hænde, hvorhos Konnossementet, saafremt Sælgeren har paa- taget sig Varens Forsikring, maa være ledsaget af Forsikringspolice.

Hvad foran er bestemt, finder tilsvarende Anvendelse, naar Køberen har for- pligtet sig til at betale mod saadant Fragtbrev, som omhandles i § 16.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.